

1905-10-06

AFSENDER

Emil Hannover

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Afsendersted:

København (Danmark)

Omtalte personer:

Edvard Brandes

Viggo Hørup

Mario Krohn

Pietro Krohn

Arkivplacering:

J.F. Willumsens Museum

Arkivkasse: A/I/5 - H

DOKUMENTINDHOLD

Pietro Krohn er alvorligt syg, og han er ved at miste livsmodet. Hannover beder Willumsen om at skrive et brev til Krohn, hvori han skal spørge ind til Viggo Hørups liv og virke. Dette mener Hannover vil opløfte Krohn og holde ham beskæftiget. Hannover skriver et udkast til brevets udformning.

TRANSSKRIFTION

Kunstindustrimuseet.

6.X.05.

Kære Willumsen.

Som De maaske véd, ligger Direktør Krohn meget syg, og Sygdommen har i disse Dage taget en farlig Vending. Hvad der hidtil opretholdt hans Liv var hans Lyst til at leve og virke, men hans Livsmod synes nu knækket, og – hvad der er det værste – han tror ikke mere paa, at han har mange Dage igen.

Under disse Forhold maa hans Søn snart finde paa ét, snart paa et andet, hvormed det kan vises ham, at vi andre ingenlunde har opgivet Haabet om at se ham rejse sig igen, og da det falder den unge Krohn svært at finde paa noget nyt i den Retning, maa ogsaa jeg sommetider lægge mit Hoved i Blød for at finde paa noget, hvoraf Direktøren kan se, at andre Mennesker vedblivende regner med ham.

Da han nu forleden Dag selv foreslog mig at skrive til E. Brandes for indtrængende at anbefale denne Deres Udkast (som vi har haft oppe ved hans Sygeleje), er det faldet mig ind at bede Dem skrive et Brev til Krohn, hvori De for det første takkede ham for hans interesse og for det andet anmodede ham om at give nogle Oplysninger om Hørup. Jeg har tænkt mig, at De med mest

Virkning kunde skrive saaledes omtrent:

Kære Direktør Krohn.

Af Hannover har jeg erfaret, at De vil give mit Udkast til Hørup-Monumentet en Anbefaling til Dr. Edv. Brandes. Jeg vil være dem ganske overordentlig taknemlig derfor.

Men yderligere taknemlig vilde jeg være Dem, hvis De vilde meddele mig, hvorledes Hørup staar i Deres Erindring. Jeg har sendt adskillelige andre det samme Spørgsmaal, men desværre forsømt at henvende mig til Dem, der dog formodentlig bedre end nogen andre vilde vide at give mig netop de Oplysninger, der kan være af Betydning for mig som Kunstner.

Jeg véd fra Hannover, at De er syg og sengeliggende, jeg fik dog det Indtryk af hans Brev og af hans Meddelelse om Deres venlige Hensigt, at

De til Tider haaber nogen Beskæftigelse, og jeg haaber derfor at kunne bede Dem om den nævnte Tjeneste uden at paalægge Dem en altfor stor Plage. Det haster iøvrig slet ikke, det behøver strængt taget heller ikke at ske skriftligt; thi jeg kommer om ca 3 Uger til København. Hvis De blot til den

Tid vil have overvejet mit Spørgsmaal vil jeg ogsaa være glad.

Haabende da at træffe Dem i god Bedring.

Deres

-

Ikke sandt? De vil gøre den unge Krohn den Tjeneste strax at afskrive disse Linjer og sende dem som et Brev fra Dem personligt til Direktøren. Brevet vil falde i Traad med hans Skrivelse til E.B., som i disse Dage har beskæftiget hans Tanker (uden at han dog har haft Kræfter til mere end at underskrive det med sit Navn), og han vil ikke kunne ane Uraad med Hensyn til Deres Haab om at finde ham i Bedring, naar De kommer hertil. Jeg glæder mig iøvrig stærkt over Deres Beslutning i saa Henseende og takker Dem meget for Deres Brev. Til at besvare det savner jeg i Øjeblikket Tid. De vil maaske af denne Lap Papir og Skriften paa det kunne ane, at jeg har meget om Ørene, hvad jeg virkelig har.

Venligste Hilsener fra Deres heng.

Emil Hannover

Könstlinertidningsud.

6. 8. 05.

Kære Willén.

Som du maaske véd, ligger Direktøren Kroen meget syg, og Soppmann har i disse Dage taget en farlig Vending. Hvad der endtil opretholdt hans Liv var hans Lykt til at leve og virke, men hans Livsmot synes nu knækket, og - hvad der er det værste - han tror i sin mere paa, at han har mange Dage igen.

Under disse Forhold maa hans Søn snart finde paa et, snart paa et andet, Skemaet det man viser ham, at vi andre ingenting har opgjort Haabet om at se ham rejse sig igen, og da det falder den unge Kroen snart at finde paa noget nyt, den Retning, man ogsaa sig sammentiden lægge med Hoved i Blod for at finde paa noget, naar Direktøren kan se, at andre mennesker velblivende regner med ham.

Da han nu falden Dagen foreslog mig at skrive til E. Brandes for endte angend at anbefale Dem den Udkast (som vi har haft oppe ved hans Sæpplig), er det faldet mig ind at bede Dem skrive et Brev til Kroen, hvori du for det første takker ham for hans interesse og for det andet anmoder ham om at give Dem nogle Oplysninger om Nørup. Jeg har tænkt mig, at du med meget

Virkning kunde skrive saaledes antant:

Kære Direktør Kraler.

af Hannover har jeg erfaret, at de vil give mit Medsket til Høiup, monument in Aarbe. Jeg vil til Dr. C. Fr. Braender. Jeg vil være den ganske overordentlig taknemlig derfor.

Min yderligere taknemmelighed vilde jeg være dem, hvis de vilde meddele mig, hvorledes Høiup staa i Dens Brindning. Jeg har sendt adskillige andre det samme Spørgsmaal, men desværre forsonet at henvende mig til dem, der dog formodentlig bedre vil nogen anden vilde vide at give mig ved de Oplysninger, da han være af Betydning for mig som Kunstner.

Jeg vil for Hannover, at de er syge og uvelkommen, jeg fik dog det indtrykk af hans Brev og af hans Meddelelse om Dens venlige Hensigt, at de til Tider haaler nogen Beskæftigelse, jeg haaler derfor at kunne bede dem om den væsentlige Tjeneste inden at parlaye dem i alt for stor Plads. Det haaler iøvrigt slet ikke, det behøver strengt taget heller ikke at ske skriftligt; thi jeg kommer om ca. 3 Uger til København. Hvis de blot til den

Til vil have overvejet mit spørgsmål vil
japan være glad.
Naahende da at træffe Dem i god Betring
(Dens)

ihue sand? De vil nok gøre Dem nogle Kvaler
Den Tjeneste strax at afskrive disse Linjer
og sende Dem som et Brev for Dem personligt
til Direktøren. Gærd vil føle i Traad med
hans Skrivelse til E. D., som i disse Dage
har beskæftiget hans Tanker (nåen at han
og har haft Kræfter til mere end at under-
skrive det med sit Navn), og han vil i alle
Miner om Traad med Hensyn til deres
Naab om at finde ham i Betring, naar
De kommer hertil.

Jeg glæder mig iøvrig stærkt over Dens Be-
slutning i saa Henseende og takker Dem
meget for Dens Brev. Til at besvare det
sæner jeg i Offentlighed Til. De vil maaske
af denne Lap Papir og Skriften paa det kunne
se, at jeg har meget om Gænge, hvad jeg
nirkelig har.

Venligste Hilsener fra Dens hæng. Carl Marmann